

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2019 r. – Cinkciarz.pl/EUIPO (€\$)**(Sprawa T-665/19)**

(2019/C 399/110)

*Język postępowania: polski***Strony**

Strona skarżąca: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polska) (przedstawiciele: E. Skrzydło-Tefelska, radca prawny i K. Gajek, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego €\$ – zgłoszenie nr 13 839 998

Zaskarżona decyzja: Decyzja Perwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lipca 2019 r. w sprawie R 1345/2018-1

Żądanie

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 ust. 1 zd. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001 w związku z art. 41 ust. 2 lit. c Karty praw podstawowych Unii Europejskiej;
- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001;
- Naruszenie art. 72 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2019 r. – Ferriere Nord/Komisja**(Sprawa T-667/19)**

(2019/C 399/111)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Ferriere Nord SpA (Osoppo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci W. Viscardini, G. Donà i B. Comparini)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego – stwierdzenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 lipca 2019 r. C(2019) 4969 final – doręczonej w dniu 18 lipca 2019 r. – nakładającej na skarżącą grzywnę w wysokości 2 237 000 EUR po przeprowadzeniu procedury stosowania art. 65 traktatu EWWiS (AT.37.956 - Pręty zbrojeniowe do betonu);
- tytułem żądania ewentualnego – stwierdzenie nieważności części decyzji C(2019) 4969 final i w konsekwencji obniżenie grzywny;
- w każdym wypadku – obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedenaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony

- Skarżąca podnosi w tym względzie naruszenie art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (zwanej dalej „EKPC”), art. 14 i 27 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu i art. 11, 12, 13 i 14 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszącego się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 traktatu, ponieważ wysłuchanie w dniu 23 kwietnia 2018 r. nie konwalidowało naruszenia istotnych wymogów proceduralnych stwierdzonego przez Trybunał Sprawiedliwości wyrokiem z dnia 21 września 2017 w sprawie C-88/15 P.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady ne bis in idem

- W tym względzie podnoszone jest naruszenie art. 50 karty, ponieważ chociaż wyrok Trybunału Sprawiedliwości uchylił wyrok Sądu – i w konsekwencji poprzedzającą go decyzję Komisji – z powodów proceduralnych, Sąd jednak rozstrzygnął już w przedmiocie okoliczności faktycznych podniesionych przez Komisję przeciwko skarżącej. Komisja nie mogła zatem przyjąć nowej decyzji opartej na tych samych faktach.

3. Zarzut trzeci dotyczący błędnej interpretacji, a w konsekwencji naruszenia obowiązku zapewnienia poszanowania prawa do dobrej administracji i rozsądnego czasu trwania postępowania, oraz braku uzasadnienia

- Skarżąca podnosi w tym względzie, że w świetle art. 41 i 47 karty i art. 6 EKPC Komisja uznała bez odpowiedniego uzasadnienia, a w każdym wypadku błędnie, że nie jest zobowiązana do oceny rozsądnego charakteru czasu trwania postępowania, odsyłając tę ocenę do organu sądowego.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady rozsądnego czasu trwania postępowania, przekroczenia uprawnień i naruszenia prawa do obrony

- W tym kontekście podnoszone jest naruszenie art. 41 i 47 karty i art. 6 EKPC, ponieważ Komisja skorzystała z uprawnienia do przeprowadzenia kontroli nałożenia kar, które już jej nie przysługiwało z powodu nierozsądnego czasu trwania postępowania, bez względu na naruszenie – którego w każdym wypadku zostało wykazane – prawa do obrony, wynikające z takiego czasu trwania.

5. Zarzut piąty dotyczący braku lub błędnego uzasadnienia, przekroczenia uprawnień, naruszenia zasady proporcjonalności oraz naruszenia art. 41 i 47 karty i art. 6 EKPC
 - W tym kontekście podnoszone jest, że Komisja nie wykazała, iż posiada uzasadniony interes w ponownym przyjęciu decyzji, która jest w konsekwencji wynikiem przekroczenia uprawnień.
6. Zarzut szósty dotyczący niezgodności z prawem art. 25 rozporządzenia nr 1/2003, podniesiony na podstawie art. 277 TFUE, i wygaśnięcia uprawnienia do przeprowadzenia kontroli i nałożenia kary
 - Podnoszona jest niezgodność z prawem art. 25 rozporządzenia nr 1/2003 ze względu na jego sprzeczność z zasadami rozsądnego czasu trwania postępowania i proporcjonalności.
7. Zarzut siódmy dotyczący częściowej niezgodności z prawem decyzji z dnia 4 lipca 2019 r., co się tyczy wystąpienia zakwestionowanych zachowań, naruszenia ogólnych zasad w dziedzinie ciężaru dowodu i zasady in dubio pro reo
 - W tym kontekście podnoszone jest, że niektóre z zachowań zarzuconych Ferriere Nord nie mają charakteru antykonkurencyjnego, a w każdym wypadku nie zostały wykazane przez Komisję.
8. Zarzut ósmy dotyczący niezgodności z prawem podwyższenia grzywny z tytułu powrotu do naruszenia, będącej wynikiem naruszenia prawa do obrony
 - Podnoszone jest, że podwyższenie grzywny z tytułu powrotu do naruszenia jest niezgodne z prawem, ponieważ ani w powiadomieniu o zarzutach, ani w jakimkolwiek późniejszym akcie podjętego ponownie postępowania Komisja nie podniosła takiej okoliczności obciążającej, uniemożliwiając w ten sposób skarżącej obronę w tym zakresie.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący niezgodności z prawem podwyższenia grzywny z tytułu powrotu do naruszenia z powodu nadmiernego upływu czasu i naruszenia zasady proporcjonalności
 - W tym kontekście podnoszone jest, że choć można uznać, iż przedział czasu, który upłynął od stwierdzenia pierwszego naruszenia do zachowania zarzuconego w zaskarżonej decyzji, nie jest nadmierny, należy uwzględnić, że w chwili ponownego przyjęcia zaskarżonej decyzji upłynęło jednak 30 lat od stwierdzenia pierwszego naruszenia.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący niezgodności z prawem podwyższenia grzywny z tytułu powrotu do naruszenia ze względu na nadmierne podwyższenie i brak uzasadnienia
 - W tym kontekście podnoszone jest, że wzrost o 50 % kary z tytułu powrotu do naruszenia nie jest uzasadniony, także mając na uwadze niezwykle długi czas postępowania.
11. Zarzut jedenasty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania przy obniżeniu grzywny z tytułu okoliczności łagodzącej
 - Zdaniem skarżącej obniżka grzywny zastosowana wobec niej z tytułu okoliczności łagodzącej jest niewystarczająca, gdyż jest ona proporcjonalnie niższa od obniżki przyznanej innemu przedsiębiorstwu na tej samej podstawie.

Skarga wniesiona w dniu 1 października 2019 r. – Ardagh Metal Beverage Holdings/EUIPO (Znak dźwiękowy)

(Sprawa T-668/19)

(2019/C 399/112)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ardagh Metal Beverage Holdings GmbH & Co. KG (Bonn, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Abrar)